Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda)

14. jaanuar 2016*

Põllumajandus — Eksporditoetus — Kodulinnuliha — Toetuse kindlaksmääramine summas 0 eurot — Põhjendamiskohustus — Komisjoni võimalus piirduda standardpõhjendustega — Komisjoni tavapärane praktika toetuste kindlaksmääramise valdkonnas — Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 164 lõige 3 — Ette nähtud kriteeriumide mitteammendav laad

Kohtuasjas T-549/13,

Prantsuse Vabariik, esindaja: G. de Bergues, D. Colas ja C. Candat,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Bianchi ja K. Skelly,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 18. juuli 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 689/2013, millega kehtestatakse kodulinnuliha eksporditoetused (ELT L 196, lk 13),

ÜLDKOHUS (viies koda),

koosseisus: president A. Dittrich (ettekandja), kohtunikud J. Schwarcz ja V. Tomljenović,

kohtusekretär: ametnik S. Bukšek Tomac,

arvestades kirjalikus menetluses ja 24. aprilli 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Prantsuse Vabariik palub käesoleva hagiga tühistada Euroopa Komisjoni akti, millega viimane määras kodulinnuliha sektoris kolme külmutatud kanarümba kategooria puhul eksporditoetuse kindlaks summas 0 eurot.

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

2 Eksporditoetuste valdkonna põhimõtted on sätestatud nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruses (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT L 299, lk 1; muudatustega arvestavas redaktsioonis).

3 Määruse nr 1234/2007 III osa „Kaubandus kolmandate riikidega” III peatükk „Eksport” sisaldab II jagu „Eksporditoetused”, mis reguleerib nimetatud eksporditoetusi. Selle määruse artikkel 162 näeb ette, et maailmaturu noteeringutel või hindadel põhineva ekspordi võimaldamiseks vajalikul määral ja ELTL artikli 218 kohaselt sõlmitud lepingutest tulenevates piirides võib maailmaturu noteeringute või hindade ja Euroopa Liidu hindade vahe katta eksporditoetusega eeskätt kodulinnuliha sektori toodete puhul.

4 Määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõige 1 näeb ette, et eksporditoetused on kogu liidus ühesuurused. Selle artikli lõike 2 kohaselt määrab toetused kindlaks komisjon ja toetused võib kindlaks määrata korrapäraste ajavahemike järel või teatavate toodete puhul pakkumismenetluse kaudu. See lõige näeb lisaks ette, et nende toodete loetelu, mille puhul antakse eksporditoetust, ning toetuse suurus määratakse kindlaks vähemalt kord kolme kuu jooksul, kui seda ei määrata pakkumismenetluse kaudu.

5 Määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõige 3 on sõnastatud järgmiselt:

„Teatava toote jaoks toetuse määramisel võetakse arvesse üht või mitut järgmist asjaolu:

a) olemasolevat olukorda ja tulevikusuundumusi, pidades silmas:

— selle toote hindu ja kättesaadavust ühenduse turul;

— selle toote hindu maailmaturul;

b) turu ühise korralduse eesmärke, milleks on tasakaalu ning hindade ja kaubanduse loomuliku arengu tagamine turul;

c) vajadust vältida häireid, mis võivad põhjustada pikaajalise tasakaalutuse nõudmise ja pakkumise vahel ühenduse turul;

d) kavandatava ekspordi majanduslikku aspekti;

e) [ELTL artikli 218] kohaselt sõlmitud lepingutest tulenevaid piiranguid;

f) vajadust tasakaalustada ühenduse põhiliste põllumajandustoodete kasutamine kolmandatesse riikidesse eksporditavate kaupade tootmisel ning nendest riikidest töötlemiseks sissetoodud toodete kasutamine;

g) kõige soodsamaid turustus- ja transpordikulusid ühenduse turgudelt ühenduse sadamatesse või muudesse ekspordikohtadesse, samuti kõnealuse kauba sihtriikidesse saatmise kulusid;

h) nõudlust ühenduse turul;

i) sealiha-, muna- ja linnulihasektori osas nende sektorite toodete ühenduses tootmiseks vajaliku söödateravilja koguse ühenduse hindade ja maailmaturu hindade erinevust.”

6 Neist eeskirjadest lähtudes määrab komisjon korrapäraste ajavahemike järel rakendusmääruste abil kindlaks kodulinnuliha sektori eksporditoetused.

7 Alates komisjoni 17. juuni 2010. aasta määruse (EÜ) nr 525/2010, millega kehtestatakse kodulinnulihasektori eksporditoetused, (ELT L 152, lk 5) vastuvõtmisest on külmutatud kanade kolme kategooria puhul eksporditoetuse suurust järk-järgult vähendatud. Alguses vähendati eksporditoetust 40 eurolt 100 kg kohta 32,50 eurole 100 kg kohta. Viimati nimetatud summa jäi seejärel samaks kaheksas järjestikuses rakendusmääruses, kuid komisjoni 18. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 962/2012, millega kehtestatakse kodulinnuliha eksporditoetused, (ELT L 288, lk 6) vähendati seda 21,70 eurole 100 kg kohta.

8 Komisjoni 17. jaanuari 2013. aasta määrusega (EL) nr 33/2013, millega kehtestatakse kodulinnuliha eksporditoetused, (ELT L 14, lk 15) vähendati uuesti nende külmutatud kanade kolme kategooria eksporditoetust 10,85 eurole 100 kg kohta. See summa jäi samaks komisjoni 18. aprilli 2013. aasta rakendusmääruses (EL) nr 360/2013, millega kehtestatakse kodulinnuliha eksporditoetused (ELT L 109, lk 27).

9 18. juuli 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 689/2013, millega kehtestatakse kodulinnuliha eksporditoetused (ELT L 196, lk 13; edaspidi „vaidlustatud määrus"), määras komisjon eeskätt külmutatud kanade kolme kategooria puhul (koodid 0207 12 10 9900, 0207 12 90 9190 ja 0207 12 90 9990) eksporditoetuse kindlaks summas 0 eurot.

10 Vaidlustatud määruse lisas nimetatud kuue muu toote (peamiselt tibud) eksporditoetust ei muudetud; see oli komisjoni 20. oktoobri 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1056/2011, millega kehtestatakse kodulinnuliha eksporditoetused (ELT L 276, lk 31), määratud kindlaks summas 0 eurot.

11 Vaidlustatud määruse lisa kohaselt kohaldatakse selles sätestatud eksporditoetusi juhul, kui sihtkohaks on eeskätt Lähis-Ida riigid.

12 Vaidlustatud määrusega tunnistati lisaks kehtetuks määrus nr 360/2013, millega olid seni kindlaks määratud kõnealuse sektori toetused.

13 Vaidlustatud määruse põhjendused 1–3 on sõnastatud järgmiselt:

„(1) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 162 lõikes 1 on sätestatud, et kõnealuse määruse I lisa XX osas loetletud toodete maailmaturul kehtivate hindade ja EL-i turul kehtivate hindade vahe võib katta eksporditoetusega.

(2) Arvestades praegust kodulinnulihaturu olukorda, tuleks seepärast kindlaks määrata eksporditoetused kooskõlas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 162, 163, 164, 167 ja 169 sätestatud eeskirjade ja kriteeriumidega.

(3) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 1 on sätestatud, et toetus võib erineda vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul, konkreetsed nõuded teatavatel turgudel või [ELTL artikli 218] kohaselt sõlmitud lepingutest tulenevad kohustused seda tingivad."

Menetlus ja poolte nõuded

14 Prantsuse Vabariik esitas Üldkohtu kantseleisse 14. oktoobril 2013 hagiavalduse, millega taotles käesoleva menetluse algatamist.

15 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus avada menetluse suulise osa ning palus 2. mai 1991. aasta Üldkohtu kodukorra artikli 64 kohaste menetlust korraldavate meetmete raames pooltel vastata kirjalikult teatavatele küsimustele. Pooled täitsid selle nõude ette nähtud tähtaja jooksul.

16 Prantsuse Vabariik palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud määrus, ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

17 Komisjon palub Üldkohtul:

— jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata, ja

— jätta otsuse tegemine kohtukulude kohta edaspidiseks.

Õiguslik käsitlus

18 Prantsuse Vabariik esitab oma hagi põhistamiseks kaks väidet; neist esimese kohaselt on rikutud ELTL artikli 296 teises lõigus ette nähtud põhjendamiskohustust ja teise kohaselt on rikutud määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõiget 3.

1. *Esimene väide, et on rikutud ELTL artikli 296 teises lõigus ette nähtud põhjendamiskohustust*

19 Prantsuse Vabariik väidab, et vaidlustatud määruses ei esitanud komisjon selgelt ja üheselt oma arutluskäiku ja seega ei võimalda ta huvitatud isikutel kaitsta oma õigusi ega Üldkohtul teostada kontrolli. Prantsuse Vabariik leiab, et komisjon oli kohustatud oma arutluskäiku selgelt kirjeldama, sest vaidlustatud määrus läheb palju kaugemale kui varasemad määrused.

20 Komisjon vaidleb Prantsuse Vabariigi argumentidele vastu.

Põhjendamiskohustust käsitlev kohtupraktika

21 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad ELTL artikli 296 teises lõigus nõutud põhjendused vastama asjaomase akti olemusele ning neist peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik võetud meetme põhjuseid teada ja pädeval kohtul kontrolli teostada (vt kohtuotsus, 15.4.1997, Irish Farmers Association jt, C-22/94, EKL, EU:C:1997:187, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika). Kõigi asjassepuutuvate faktiliste ja õiguslike asjaolude väljatoomist põhjendustes ei nõuta, kuna seda, kas akti põhjendus vastab ELTL artikli 296 teise lõigu nõuetele, tuleb hinnata lisaks akti sõnastusele ka akti konteksti ja kõigi asjassepuutuvat valdkonda reguleerivate õigusnormide kogumi alusel (vt kohtuotsus, 6.3.2003, Interporc *vs.* komisjon, C-41/00 P, EKL, EU:C:2003:125, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub ka see, et põhjendamiskohustuse ulatus sõltub asjaomase akti olemusest ning üldkohaldatava akti puhul võib põhjendustes piirduda ühelt poolt viitega üldisele olukorrale, mis tingis akti vastuvõtmise, ja teiselt poolt üldistele eesmärkidele, mille saavutamiseks see on mõeldud (vt kohtuotsus, 9.9.2004, Hispaania *vs.* komisjon, C-304/01, EKL, EU:C:2004:495, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).

23 Lisaks sellele peab otsuse põhjenduste täpsuse aste olema proportsionaalne materiaalsete võimaluste, tehniliste tingimuste või tähtaegadega, millest kinni pidades see tuleb teha (kohtuotsus, 1.12.1965, Schwarze, 16/65, EKL, EU:C:1965:117).

24 Pealegi tuleneb kohtupraktikast, et väljakujunenud otsustamispraktikat järgivat otsust võib põhjendada kokkuvõtlikult, eelkõige viitega asjaomasele otsustamispraktikale (vt kohtuotsused, 14.2.1990, Delacre jt *vs.* komisjon, C-350/88, EKL, EU:C:1990:71, punkt 15 ja seal viidatud kohtupraktika, ja

8.11.2001, Silos, C-228/99, EKL, EU:C:2001:599, punkt 28). Kohtuotsuses Delacre jt *vs.* komisjon (eespool viidatud, EU:C:1990:71, punkt 19), märkis Euroopa Kohus, et kohtuasja asjaoludel piisas põhjendamiskohustuse täitmiseks vaidlustatud otsuses sisalduvast viitest kohaldatavatele õiguslikele alustele ning et asjaomase abi summa muutmine võrreldes varasemate pakkumisvoorudega ei vajanud eraldi põhjendamist. Euroopa Kohus tuvastas selle otsuse punktis 17, et abi maksimumsumma kindlaksmääramine „kujuta[s] endast ühetaolist menetlust, mis kordu[s] umbes iga 15 päeva järel ning mille raames teh[ti] otsused õiguslikus regulatsioonis (mis pealegi o[li] asjaomasele ringkonnale väga hästi teada) sõnaselgelt ette nähtud kriteeriumide alusel, kusjuures otsused ei erine[nud]] üksteisest oluliselt ei vastuvõtmise viisi ega sisu osas".

25 Seevastu tuleneb kohtupraktikast, et liidu ametiasutus peab oma arutluskäiku sõnaselgelt kirjeldama juhul, kui otsus läheb palju kaugemale kui varasemad otsused (vt kohtuotsused Delacre jt *vs.* komisjon, punkt 24 eespool, EU:C:1990:71, punkt 15 ja seal viidatud kohtupraktika, ning Silos, punkt 24 eespool, EU:C:2001:599, punkt 28).

26 Kohtuotsuses Silos (punkt 24 eespool, EU:C:2001:599, punkt 29), millele Prantsuse Vabariik viitab, tuvastas Euroopa Kohus, et selle määruse põhjendused, millega teraviljasektori eksporditoetused määrati kindlaks summas 0 eküüd, ei vastanud põhjendamiskohustuse nõuetele. Euroopa Kohus tuvastas, et selle määruse põhjendused, mis olid täpselt samad eelneva määruse põhjendustega, millega komisjon oli kohtuasjas kõne all olevate toodete eksporditoetusi suurendanud nii, et vastav summa oli 74,93 eküüd tonni kohta, ei selgitanud konkreetselt seda, miks komisjon need toetused sisuliselt tühistas – vähendades nende summa 0 eküüle tonni kohta – vaid nädal aega pärast viidatud eelneva määruse vastuvõtmist. Euroopa Kohus märkis selle kohtuotsuse punktis 30 lisaks, et ainuüksi viitest maailmaturu võimalustele ja müügitingimustele, vajadusele vältida häireid liidu turul ning ekspordi majanduslikule aspektile ei piisa – vastupidi komisjoni väidetele –, selleks et lugeda küllalt põhjendatuks määrus, millega kalduti kõrvale komisjoni tavapärasest praktikast, mis seisnes selles, et toetuste summa määrati kindlaks ühelt poolt asjaomaste toodete liidu turu hinna ja teiselt poolt maailmaturu hinna vahe alusel.

27 Tuleb siiski tuvastada, et kohtuotsusest Schwarze (punkt 23 eespool, EU:C:1965:117) tulenevast kohtupraktikast nähtub, et põllumajanduse valdkonnas on standardpõhjenduste kasutamine teatavatel tingimustel lubatud.

28 Lisaks sellele tuleneb kohtuotsusest Delacre jt *vs.* komisjon (punkt 24 eespool, EU:C:1990:71, punktid 15, 17 ja 19), et akti põhjendustes sisalduv viide „kohaldatavatele õiguslikele alustele" võib olla piisav, kui see akt järgib väljakujunenud otsustamispraktikat.

29 Nagu märkis kohtujurist Geelhoed oma ettepaneku kohtuasjas Silos (C-228/99, EKL, EU:C:2001:196) punktis 52, tuleb tavapärase praktika all mõista toimimisviisi, mida komisjon turul valitsevate asjaoludega arvestades pidevalt järgib.

Vaidlustatud määruse põhjenduste piisavus

30 Käesolevas kohtuasjas tuleb asuda seisukohale, et vaidlustatud määruse põhjendused on standardpõhjendused. Nagu rõhutab Prantsuse Vabariik, on need põhjendused täpselt samad mis eelnevate määruste põhjendused, millega toetused määrati kindlaks nii, et nende summa on vastavalt 32,50 eurot 100 kg kohta, 21,70 eurot 100 kg kohta ja 10,85 eurot 100 kg kohta (vt punktid 7 ja 8 eespool).

31 Tuleb märkida, et arvestades asjaoluga, et eksporditoetuste summa määratakse kindlaks korrapäraste ajavahemike järel ning et vastavate määruste kehtestamiseks kohaldatakse ühetaolist menetlust, on standardpõhjendused eespool punktis 24 viidatud kohtupraktika kohaselt lubatavad, kui komisjon järgib oma tavapärast praktikat selle summa kindlaksmääramisel. Prantsuse Vabariik möönab muuseas

hagiavalduse punktis 31, et vaidlustatud määrus järgib väljakujunenud otsustamispraktikat, mistõttu selle põhjendused võivad põhimõtteliselt olla kokkuvõtlikud. Prantsuse Vabariik leiab siiski, et komisjon oli kohustatud oma arutluskäiku selgelt kirjeldama, sest vaidlustatud määrus läheb palju kaugemale kui varasemad määrused.

32 Seega tuleb analüüsida, kas komisjon järgis oma tavapärast praktikat, kui ta määras vaidlustatud määruses kindlaks eksporditoetuste summad.

Komisjoni tavapärane praktika

33 Vastusena Üldkohtu esitatud kirjalikule küsimusele selgitas komisjon üksikasjalikult tavapärast praktikat, mida ta vaidlustatud määruse vastuvõtmise ajal kodulinnuliha sektoris eksporditoetuste summa kindlaksmääramisel järgis.

34 Komisjon märkis eeskätt, et tema tavapärane praktika seisnes ühelt poolt eksporditoetuste summa teoreetilises arvutamises liidu turu hindade ja maailmaturu hindade vahe alusel ning teiselt poolt turu olukorra analüüsimises.

35 Komisjon seletas lisaks, et mis puudutab külmutatud kanarümpasid, siis arvutatakse hinnavahe esiteks lähtudes FOB-hindade (FOB: franko laeva pardal) alusel arvutatud maksumuse Prantsusmaal ja sihtkoha müügihinna (maailmaturuhind), milleks on ettevõtjate teatatud hind, erinevusest ja teiseks FOB-hindade alusel arvutatud maksumuse Prantsusmaal ja Brasiilia turu hinna (kui see on teada ja ajakohastatud) erinevusest.

36 Ta märkis, et tema turuanalüüs seisnes asjaomase sektori majandusandmete (eeskätt kana nädala keskmise hinna kujunemine liidus; kana hinna muutus protsentides väljendatuna; sojaoa, maisi ja söödanisu tähtajalised noteeringud; vahetuskursid; põhiliste koostisosade hind, segasööda areng; eeldatav toodang ja kanatoodang; import ja eksport) võimalikult täielikult kogumises.

37 Komisjon selgitas lisaks, et kõigi nende andmete alusel oli võimalik teha üldised järeldused turu olukorra kohta, mis hõlmasid järgmist: toodang liidus, kodulinnuliha hind liidu turul, Euroopa tootjate kasum sööda hinnast lähtuvalt, ekspordi ja impordi olukord liidu turul, sealhulgas toetusega ekspordi seisukohast, olukord ja hinnad rahvusvahelistel turgudel (Brasiilia ja Ameerika Ühendriigid), võttes arvesse vahetuskursse.

38 Komisjoni selgituste kohaselt tuletas ta toetuse summa nende kahe elemendi, st teoreetilise arvutuse ja turuanalüüsi koostoimest.

39 Seoses küsimusega, millised järeldused tuleb teha kohtuotsusest Silos (punkt 24 eespool, EU:C:2001:599), ja eeskätt selle kohtuotsuse punktist 30, kus Euroopa Kohus märkis teraviljasektoriga seonduvalt, et komisjoni tavapärane praktika seisnes selles, et toetuse summa määrati kindlaks ühelt poolt asjaomaste toodete liidu turu hinna ja teiselt poolt maailmaturu hinna vahe alusel, märgib komisjon, et ta määras toetuste summa kindlaks selle hinnavahe „alusel”, kuivõrd see hinnavahe oli üks asjaoludest, mida ta arvesse võttis. Ta märkis, et tema tavapärane praktika ei olnud kunagi seisnenud ainult selle üksiku asjaolu arvessevõtmises ja eksporditoetuste kindlaksmääramises liidu turu hinna ja maailmaturu hinna vahele vastavana, vaid et ta on alati võtnud toetuste kindlaksmääramiseks arvesse muid kriteeriume, mida on nimetatud kohaldatavates õigusnormides.

40 Kui Prantsuse Vabariigile esitati kohtuistungil selle kohta küsimusi, ei vaidlustanud ta asjaolu, et komisjoni tavapärane praktika seisnes ühelt poolt eksporditoetuste summa teoreetilises arvutamises ning teiselt poolt turu olukorra analüüsimises, nagu komisjon oli seletanud, vastates talle esitatud kirjalikele küsimustele.

41 Seega tuleb analüüsida, kas vaidlustatud määruse vastuvõtmisel kaldus komisjon kõrvale oma tavapärasest praktikast (komisjoni selgitatud kujul). Nimelt, kui selgub, et komisjon kaldus oma tavapärasest praktikast vaidlustatud määruse vastuvõtmisel kõrvale, ei ole vaidlustatud määruses sisalduvad standardpõhjendused vastavalt eespool punktides 25 ja 26 viidatud kohtupraktikale piisavad.

Kas komisjon kaldus kõrvale oma tavapärasest praktikast?

42 Vastates ühele Üldkohtu poolt kohtuistungil esitatud küsimusele, ei vaidlustanud Prantsuse Vabariik asjaolu, et käesolevas kohtuasjas komisjon esiteks arvutas teoreetiliselt eksporditoetuste summa ning teiseks analüüsis turu olukorda. Prantsuse Vabariik ei vaidlusta asjaolu, et formaalselt järgis komisjon vaidlusaluses määruses eksporditoetuste summa kindlaksmääramiseks tavapärast praktikat.

43 Prantsuse Vabariik tugineb kahele elemendile väitmaks, et vaidlustatud määrus läheb palju kaugemale, kui varasemad määrused. Esiteks väidab ta, et toetuse kindlaksmääramine summas 0 eurot kujutab endast kõnealuste toodete puhul uut meedet. Teiseks juhib ta tähelepanu sellele, et komisjon kaldus kõrvale oma tavapärasest praktikast, sest ta tugines vaidlusaluse määruse vastuvõtmisel liidusisesele ja rahvusvahelisele kontekstile.

– Argument, mille kohaselt on tegemist uue meetmega

44 Prantsuse Vabariik väidab, et komisjon kaldus kõrvale oma otsustamispraktikast, sest eksporditoetuse kindlaksmääramine summas 0 eurot kujutab endast kõnealuste toodete puhul uut meedet.

45 Tuleb siiski märkida, et ainuüksi asjaolu, et toetus määrati kõnealuste toodete puhul esimest korda kindlaks summas 0 eurot, ei tähenda automaatselt seda, et komisjon kaldus kõrvale oma tavapärasest praktikast.

46 Eksporditoetuste summa muutmine on selliste toetuste summa korrapäraste ajavahemike järel kindlaksmääramisel loomulik, mistõttu samad põhjendused võivad olla asjakohased väga erinevate eksporditoetuste summade puhul.

47 Samuti tuleb märkida, et nagu komisjon rõhutas, oli absoluutsumma, mille võrra toetuse summat vähendati, sama suur kui eelneva kahe vähendamise korral (32,50 eurolt 100 kg kohta 21,70 eurole 100 kg kohta ja seejärel 10,85 eurole 100 kg kohta). Lisaks sellele oli 2011. aastal muude kodulinnuliha sektori toodete (eeskätt tibud) puhul eksporditoetus juba kindlaks määratud summas 0 eurot.

48 Seoses Prantsuse Vabariigi väitega, et eksporditoetuste summa määrati varasemates määrustes kindlaks elusloomade kategooriasse kuuluvate toodete puhul, mis ei ole võrreldavad kodulinnulihaga, mille puhul eksporditoetused määrati kindlaks summas 0 eurot vaidlusaluses määruses, ning et varasemad määrused olid kohaldatavad ekspordi suhtes kõikidesse sihtkohtadesse, välja arvatud Ameerika Ühendriigid, tuleb märkida, et need argumendid tuginevad mõiste „uus meede” liiga laiale tõlgendusele. Ei ole võimalik väita, et iga kord, kui konkreetse toote ja sihtkoha puhul määratakse eksporditoetus esimest korda kindlaks summas 0 eurot, on tegemist uue meetmega. Kodulinnuliha sektorit iseloomustab eksporditoetuste summa järkjärguline vähendamine ning osa selle sektori toodete puhul oli toetus juba kindlaks määratud summas 0 eurot.

49 Nagu rõhutab komisjon, ei saa eksporditoetuste kindlaksmääramist summas 0 eurot seega käsitada äkilisena. Nende toetuste summa vähendamine 10,85 eurolt 100 kg kohta 0 eurole ei ole struktuurselt erinev eelnevatest vähendamistest 32,50 eurolt 100 kg kohta 21,70 eurole 100 kg kohta ja seejärel 10,85 eurole 100 kg kohta.

50 Seoses tõsiasjaga, et Prantsuse Vabariik tugineb kohtuotsusele Silos (punkt 24 eespool, EU:C:2001:599), tuleb märkida, et selles kohtuotsuses ei tuginenud Euroopa Kohus ainuüksi asjaolule, et toetus oli kindlaks määratud summas 0 eküüd, tuvastamaks, et kõnealune määrus kaldus kõrvale komisjoni tavapärasest praktikast, mis seisnes selles, et eksporditoetuse summa määrati kindlaks liidu turu hinna ja maailmaturu hinna vahe alusel. Euroopa Kohus tugines lisaks asjaolule, et vaid nädal enne selles kohtuasjas kõne all olnud määruse vastuvõtmist oli komisjon suurendanud eksporditoetuste summat nii, et selleks oli 74,93 eküüd tonni kohta. Selles kohtuasjas oli seega tegemist eksporditoetuste summa äkilise vähendamisega, mida ilmselgelt ei saanud seletada turu olukorra muutumisega.

51 Käesolevas kohtuasjas ei saa summa vähendamist käsitada äkilisena, sest see vähendamine toimus eksporditoetuste summa järkjärgulise vähendamise raames ja selle absoluutsumma oli sama suur, kui eelmiste vähendamiste korral.

52 Prantsuse Vabariik pealegi möönis kohtuistungil, et eksporditoetuste kindlaksmääramine summas 0 eurot ei vaja eraldi põhjendamist, kui selle dikteerivad majandusandmed. Tuleb märkida, et nagu tuleneb teise väite esimese osa analüüsist (vt punktid 87–142 tagapool), võis komisjon ilmselget hindamisviga tegemata asuda seisukohale, et arvestades turu olukorda ei olnud eksporditoetuste kindlaksmääramine nullist suuremas summas vajalik.

53 Eelnevast nähtub, et tagasi tuleb lükata Prantsuse Vabariigi argument, mille kohaselt on tegemist „uue" meetmega, mis läheb palju kaugemale kui varasemad meetmed, sest toetused määratakse teatavate toodete puhul esimest korda kindlaks summas 0 eurot.

– Liidusisese ja rahvusvahelise konteksti arvessevõtmine

54 Prantsuse Vabariik väidab, et komisjon kaldus kõrvale oma tavapärasest praktikast, tuginedes vaidlustatud määruse vastuvõtmisel liidusisesele ja rahvusvahelisele kontekstile, st uue ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) peatse jõustumise väljavaadetele ning Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) raames käimasolevate ning eksporditoetusi käsitlevate rahvusvaheliste läbirääkimiste ettenähtavale edukale lõpulejõudmisele.

55 Komisjon väidab, et liidusisese ja rahvusvahelise konteksti arvesse võtmine ei kujuta endast praktika muutmist, sest tegemist on asjaoludega, mis on osaks üldisest kontekstist ning mida võetakse ja tuleb võtta arvesse iga kord, kui määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõike 3 alusel määratakse kindlaks toetuste summa.

56 Selle viimase väitega seoses lisab Prantsuse Vabariik, et komisjoni arutluskäik ei ole seostatud, sest komisjon väidab kostja vastuse punktis 38, et ta on kohustatud liidusisest ja rahvusvahelist konteksti arvesse võtma, samas kui kostja vastuse punktides 59 ja 61 väidab ta ainult, et määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõige 3 ei keela nende asjaolude arvessevõtmist.

57 Tuleb tuvastada, et komisjon ei ole kuidagi kohustatud võtma arvesse WTO raames toimuvaid läbirääkimisi või poliitilisi suundumusi muutvate õigusaktide ettevalmistamise lõppjärku jõudmist. Nimelt ei kohusta miski komisjoni võtma arvesse eksporditoetuste summa kindlaksmääramisel asjaolu, et WTO raames toimuvad nende tühistamist käsitlevad läbirääkimised, seni, kuni need läbirääkimised ei ole päädinud siduva kokkuleppe sõlmimisega. ÜPP arenguga seoses tuleb märkida, et alles 17. detsembril 2013 võeti vastu määrus, mis näeb alates 1. jaanuarist 2014 ette nullist suuremas summas eksporditoetuste andmise ainuüksi kriisiolukorras (vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, lk 671) artikli 196 lõiked 1

ja 3 ning artikli 232 lõike 1 esimene lõik). Komisjon ei olnud kuidagi kohustatud võtma arvesse uusi poliitilisi suundumusi eksporditoetuste summa kindlaksmääramisel enne 1. jaanuari 2014, mil jõustusid kõnealused uued sätted.

58 Siiski oli komisjonil lubatud võtta eksporditoetuste kindlaksmääramisel arvesse ÜPP tulevast arengut ning WTO raames käimasolevaid läbirääkimisi, ehkki neid asjaolusid ei ole sõnaselgelt nimetatud määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3 (vt täpsemalt edaspidi punktid 143–158).

59 Sellegipoolest tuleb analüüsida küsimust, kas komisjon peab juhul, kui ta võtab arvesse asjaolusid, mida ei ole määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3 sõnaselgelt nimetatud, neile sõnaselgelt viitama sellise määruse põhjendustes, millega määratakse kindlaks eksporditoetuste summa.

60 Sellega seoses tuleb märkida, et üldkohaldatavate aktide vastuvõtmine toimub alati üldises poliitilises ja majanduslikus kontekstis. Ehkki määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõige 3 nimetab sõnaselgelt teatavad kriteeriumid, mida võib arvesse võtta, toimub eksporditoetuste summat kindlaks määrava määruse vastuvõtmine sellegipoolest nimetatud kontekstis, mida komisjon võib vajaduse korral arvesse võtta.

61 Tuleb märkida, et sellele üldisele kontekstile ei ole alati vaja määruse põhjendustes viidata. Kuivõrd on täiesti tavaline, et komisjon võtab arvesse üldist poliitilist ja majanduslikku konteksti, siis ei tähenda ainuüksi asjaolu, et ta seda teeb, et ta on kõrvale kaldunud oma tavapärasest praktikast. Lisaks sellele on üldine poliitiline ja majanduslik kontekst tavaliselt asjaomastele ettevõtjatele teada.

62 Seoses täpsemalt asjaoludega, mida komisjon käesolevas kohtuasjas arvesse võttis, tuleb täheldada alljärgnevat.

63 Esiteks on WTO raames toimuvad läbirääkimised eksporditoetuste tühistamise või piiramise teemal osaks üldisest kontekstist ning nendele ei pea tingimata viitama sellise määruse põhjendustes, millega määratakse kindlaks eksporditoetuste summa.

64 Kui eksporditoetuste süsteemi arvustatakse rahvusvahelisel tasandil ning kui komisjon on kohustunud kokkuleppe sõlmimise korral tühistama eksporditoetused, on tegemist asjaoluga, mis võib mõjutada komisjoni otsuseid eksporditoetuste summa kindlaksmääramise valdkonnas. Tuleb märkida, et kohustus tühistada kokkuleppe sõlmimise korral eksporditoetused 2013. aasta lõpuks võeti juba 2005. aastal WTO Doha vooru raames.

65 Pealegi, nagu komisjon sisuliselt märkis, on WTO raames toimuvad läbirääkimised osaks kontekstist, mis on asjaomastele ettevõtjatele teada. Nimelt on loomulik, et kolmandatesse riikidesse kodulinnuliha eksportimisega tegelevad ettevõtjad järgivad tähelepanelikult WTO raames toimuvaid läbirääkimisi, mis käsitlevad eksporditoetuste tühistamist.

66 Sellised käimasolevad läbirääkimised on osa üldisest kontekstist, mis võib mõjutada komisjoni olema eksporditoetuste summa kindlaksmääramisel tagasihoidlikum.

67 Arvestades, et on loomulik, et komisjon võtab arvesse üldist konteksti, ei tähenda käimasolevate läbirääkimiste arvessevõtmine, et komisjon kaldub kõrvale oma tavapärasest praktikast.

68 Teiseks tuleb tulevaste poliitiliste suundumuste arvessevõtmise kohta märkida alljärgnevat.

69 Vaidlustatud määruse vastuvõtmise hetkel oli ÜPP reformis jõutud poliitilise kokkuleppeni ning õigusaktidele anti lõppviimistlust.

70 Nimetatud poliitilise kokkuleppe kohaselt pidi nullist suuremas summas eksporditoetusi antama ainult kriisiolukorras (vt sellesisulise 20. detsembril 2013 vastu võetud määruse kohta punkt 57 eespool).

71 ÜPP tulevasi poliitilisi suundumusi käsitlev poliitiline kokkulepe on aga osa üldisest poliitilisest ja majanduslikust kontekstist, mida komisjon võib arvesse võtta. Kui võib ette näha, et eksporditoetuste summa määratakse lähitulevikus ja alaliselt kindlaks summas 0 eurot (välja arvatud turu kriisiolukorras), võib see mõjutada komisjoni vähendama eksporditoetuste summat.

72 Lisaks tuleb märkida, et tulevased poliitilised suundumused on osa asjaomastele ettevõtjatele teadaolevast üldisest kontekstist.

73 WTO raames käimasolevate läbirääkimiste ja tulevaste poliitiliste suundumuste arvessevõtmise kohta ei olnud seega vaja lisada vaidlustatud määruse põhjendustesse sõnaselget märkust, välja arvatud juhul, kui need asjaolud mitte üksnes ei olnud osa üldisest poliitilisest ja majanduslikust kontekstist, mida eksporditoetuste kindlaksmääramisel arvesse võeti, vaid olid suisa vaidlustatud määruse vastuvõtmise põhjus.

74 Käesolevas kohtuasjas möönis Prantsuse Vabariik kohtuistungil, et komisjon oli arvutanud eksporditoetuste teoreetilise summa. Lisaks nähtub teise väite analüüsist, et komisjon analüüsis turu olukorda, millest tulenevalt ta asus ilmselget hindamisviga tegemata seisukohale, et olukord turul oli stabiilne ning eksporditoetuste kindlaksmääramine nullist suuremas summas ei olnud vajalik (vt punktid 87–142 tagapool).

75 Neil asjaoludel ei ole mingit põhjust arvata, et WTO raames käimasolevad läbirääkimised või tulevased poliitilised suundumused olid vaidlustatud määruse vastuvõtmise põhjus.

76 Komisjon kinnitas kohtuistungil, et eksporditoetuste kindlaksmääramine summas 0 eurot on selgitatav turu olukorra analüüsiga ning et ei WTO raames käimasolevad läbirääkimised ega ÜPP tulevased suundumused ei olnud sellisel kindlaksmääramisel võtmeasjaolud.

77 Prantsuse Vabariik väitis kohtuistungil, et komisjon väljus majandusanalüüsi raamest, nähes ette eksporditoetuste kindlaksmääramise summas 0 eurot selleks, et käituda kooskõlas oma seisukohaga WTO raames käimasolevatel läbirääkimistel, olenemata sellest, millised on majandusanalüüsi tulemused.

78 Prantsuse Vabariik ei ole siiski esitanud argumente, mis võimaldaksid seda seisukohta kinnitada. Seoses Prantsuse Vabariigi väitega, et komisjon ise seda möönis, piisab tuvastusest, et komisjon üksnes märkis, et WTO raames käimasolevaid läbirääkimisi ja ÜPP uusi suundumusi võeti vaidlustatud määruse vastuvõtmisel arvesse, kuid ei väitnud kordagi, et need olid toetuste kindlaksmääramisel summas 0 eurot põhjus või peamine tegur. Seoses Prantsuse Vabariigi väitega, et majanduslikust vaatepunktist olid toetused vajalikud, piisab tuvastusest, et teise väite esimese osa analüüsist tulenevalt ei ole see argument põhjendatud. Ainuüksi asjaolu, et eksporditoetuste summa teoreetilise arvutuse tulemus oli nullist suurem, ei välista kuidagi võimalust, et turuanalüüsi alusel otsustab komisjon määrata toetused kindlaks summas 0 eurot (vt punktid 94–99 tagapool). Tõsiasi, et teoreetilise arvutuse tulemus ja vaidlustatud määruses kindlaks määratud summa ei ole samad, ei võimalda seega asuda seisukohale, et WTO raames käimasolevad läbirääkimised või ÜPP tulevased suundumused olid eksporditoetuste kindlaksmääramisel summas 0 eurot põhjus või võtmeasjaolu.

79 Kõigest eelnevast nähtub, et vaidlustatud määruse vastuvõtmisel ei kaldunud komisjon kõrvale oma tavapärasest praktikast ning võis seega piirduda standardpõhjenduste esitamisega vastavalt eespool punktis 24 viidatud kohtupraktikale; samuti ei olnud WTO raames käimasolevate läbirääkimiste ja tulevaste poliitiliste suundumuste arvessevõtmise kohta vaja lisada vaidlustatud määruse põhjendustesse eraldi märkust.

Prantsuse Vabariigi muud argumendid

80 Prantsuse Vabariik heidab komisjonile ette seda, et ta piirdus nende seikade loetlemisega, mille alusel ta peab määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõike 3 kohaselt kindlaks määrama eksporditoetuste summa, ilma et ta oleks seejuures täpsustanud, millistele neist asjaoludest ta täpsemalt tugines, ega kirjeldanud hinnangut, mis ta nende alusel andis. Sellega seoses tuleb märkida, et komisjon väitis õigustatult, et ta ei olnud kohustatud loetlema tähtsuse järjekorras kriteeriume, millele ta oma otsust tehes täpsemalt tugines, ega nimetama ära faktilisi asjaolusid, mis ta oma analüüsi põhistamiseks välja valis.

81 Prantsuse Vabariik leiab lisaks, et komisjon ei täpsustanud vaidlustatud määruses neid asjaolusid, mille alusel ta oma hinnangu andis, ning et sellised põhjendused on võrdsustatavad põhjenduste puudumisega.

82 Tuleb märkida, et kohtuotsuse Delacre jt *vs.* komisjon (punkt 24 eespool, EU:C:1990:71), punktist 19 tuleneb, et kui standardpõhjendustest piisab, sest komisjon järgis asjaomase akti vastuvõtmisel väljakujunenud otsustamispraktikat, on põhjendamiskohustus täidetud asjaomases aktis sisalduva viitega „kohaldatavatele õiguslikele alustele". Käesolevas kohtuasjas on komisjon vaidlustatud määruse põhjendustes (eeskätt põhjenduses 2) nimetanud eksporditoetuste kindlaksmääramiseks kohaldatavad õiguslikud alused.

83 Prantsuse Vabariik väidab lisaks, et kui liidu institutsioonidel on ulatuslik kaalutlusõigus, siis on liidu õiguskorras haldusmenetluste suhtes ette nähtud tagatiste, eeskätt otsuse piisavalt põhjendamise kohustuse järgimine veelgi tähtsam.

84 Selles osas piisab, kui märkida, et eespool punktides 24 ja 28 viidatud kohtuotsused, mille kohaselt komisjon võib kasutada standardpõhjendusi, kui ta järgib väljakujunenud otsustamispraktikat, tehti põllumajanduse valdkonna kohtuasjades. Seda kohtupraktikat ei saa seega seada kahtluse alla põhjendusel, et komisjonil on selles valdkonnas tavaliselt ulatuslik kaalutlusruum.

85 Eelnevast tuleneb, et vaidlustatud määruse põhjendused olid piisavad. Seega tuleb esimene väide tagasi lükata.

2. *Teine väide, et on rikutud määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõiget 3*

86 Teisel väitel on kaks osa, millest esimese kohaselt on ilmselgelt vääralt hinnatud turu olukorda ning teise kohaselt on komisjon ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire, võttes vaidlustatud määruse vastuvõtmiseks arvesse asjaolusid, mida ei ole nimetatud määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3.

Teise väite esimene osa, et on ilmselgelt vääralt hinnatud turu olukorda

87 Prantsuse Vabariik leiab, et asudes seisukohale, et turu olukord õigustab eksporditoetuste kindlaksmääramist summas 0 eurot kodulinnuliha sektoris, tegi komisjon ilmselge hindamisvea.

88 Komisjon vaidleb Prantsuse Vabariigi argumentidele vastu.

89 Sissejuhatuseks tuleb meenutada, et liidu seadusandjal on põllumajanduse valdkonnas ulatuslik kaalutlusõigus, mis vastab talle ELTL artiklitega 40–43 antud poliitilisele vastutusele. Järelikult peab kohtu kontroll piirduma selle uurimisega, kas kõnealuse meetme puhul ei esine ilmselget viga või võimu kuritarvitamist või kas kõnealune ametiasutus ei ole ilmselgelt oma kaalutlusõiguse piire ületanud (vt kohtuotsus, 14.3.2013, Agrargenossenschaft Neuzelle, C-545/11, EKL, EU:C:2013:169, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

Teatavad eeldused, millel Prantsuse Vabariigi arutluskäik põhineb

90 Tuleb märkida, et Prantsuse Vabariigi arutluskäik põhineb eksporditoetuste mõttega seonduval ekslikul eeldusel.

91 Prantsuse Vabariik väidab repliigis, et määruse nr 1234/2007 artikli 162 lõikest 1 tuleneb, et eksporditoetuste mõte on katta maailmaturu noteeringute või hindade ja liidu hindade vahe.

92 Tuleb aga märkida, et eksporditoetuste mõte on võimaldada liidul müüa siseturul ringluses olev kõnealuse toote ülemäärane toodang kolmandates riikides (vt kohtumäärus, 26.9.2013, Tilly-Sabco *vs.* komisjon, T-397/13 R, EU:T:2013:502, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika). Eksporditoetuste korra eesmärk ei ole mitte ükskõik millise eksportija toetamine, vaid vajaduse korral ekspordi hõlbustamine ÜPP eesmärkide taotlemise raames, nagu need on ette nähtud ELTL artiklis 39 (turgude stabiliseerimine, põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldava elatustaseme kindlustamine ja mõistlike tarbijahindade tagamine) (kohtumäärus Tilly-Sabco *vs.* komisjon, eespool viidatud, EU:T:2013:502, punkt 30).

93 Maailmaturu noteeringute või hindade ja liidu hindade vahe katmine ei ole seega eksporditoetuste mõte, vaid üksnes vahend, mis võimaldab liidul müüa oma ülemäärane toodang kolmandates riikides, et tagada eeskätt oma turu stabiilsus. Nii näeb määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõike 3 punkt b ette, et komisjon võib arvesse võtta „turu ühise korralduse eesmärke, milleks on tasakaalu ning hindade ja kaubanduse loomuliku arengu tagamine turul".

94 Prantsuse Vabariigi argumendid põhinevad lisaks eeldusel, et asjaomase toote hinna muutused liidus ja maailmaturul kujutavad endast eksporditoetuse kindlaksmääramisel kõige tähtsamat asjaolu.

95 Prantsuse Vabariik lisas kohtuistungil, et eksporditoetuste summa teoreetiline arvutus liidu turu hindade ja maailmaturu hindade vahe alusel kujutab endast eksporditoetuste kindlaksmääramisel kõige tähtsamat asjaolu ning teoreetilise arvutuse tulemusel saadud toetuse summat saab üksnes „kohandada" turu olukorra analüüsi alusel. Ta leiab lisaks, et ainuüksi tõsise kriisiolukorra puhul turul on turuanalüüs teoreetilise arvutuse tulemusest tähtsam. Ta väidab, et turuanalüüs võib alati „pisut mõjutada" toetuse summat, kuid komisjonil on lubatud jätta toetus määramata, vaatamata selle „vajalikkusele" ainult siis, kui liidu turul on kodulinnulihast puudus.

96 Need eeldused on aga ekslikud. Nimelt peab komisjon määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõike 3 kohaselt arvesse võtma „üht või mitut" selles sättes nimetatud asjaolu. Sellisest sõnastusest lähtudes võiks komisjon isegi tugineda ainult ühele selles sättes nimetatud asjaoludest. See säte ei näe ette ka erinevate asjaolude tähtsusjärjestust. Miski ei keela komisjonil omistada erilist tähtsust näiteks määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõike 3 punktis b nimetatud asjaolule: „turu ühise korralduse eesmär[gid], milleks on tasakaalu ning hindade ja kaubanduse loomuliku arengu tagamine turul". Komisjon võib seega eksporditoetuste summa kindlaksmääramisel omistada rohkem tähtsust turuanalüüsi tulemusele kui teoreetilise arvutuse tulemusele.

97 Prantsuse Vabariigi väide, et turu olukorra analüüs võimaldab üksnes „kohandada" arvutuse tulemust, ei leia mingit toetust määrusest nr 1234/2007. Sama tuleb öelda Prantsuse Vabariigi väite kohta, et komisjonil on lubatud jätta toetus määramata, vaatamata selle „vajalikkusele" ainult siis, kui liidu turul on kodulinnulihast puudus.

98 Tuleb märkida, et kui Prantsuse Vabariik viitab selles kontekstis „vajalikule toetusele", peab ta silmas toetuse summa teoreetilise arvutuse tulemust. See teoreetiline arvutus on mõeldud üksnes selle väljaselgitamiseks, kas nullist suuremas summas eksporditoetus on „vajalik" kodulinnuliha eksportijatele selleks, et neil oleks võimalik müüa oma tooteid piirkondades, mille puhul toetust antakse. Kuid komisjon ei ole turu olukorra üldise analüüsi raames kohustatud arvestama eksportivate

ettevõtjate konkreetset olukorda. Isegi kui eksporditoetus on eksportijatele oma toodete müümiseks „vajalik”, ei tähenda see seda, et turu üldist olukorda arvestades on „vajalik” määrata eksporditoetused kindlaks nullist suuremas summas.

99 On võimalik, et turu olukorra analüüs võimaldab komisjonil asuda seisukohale, et liidu turu olukord on stabiilne ning et puudub vajadus määrata eksporditoetused kindlaks nullist suuremas summas, et tagada turgude stabiilsus ja kindlustada põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldav elatustase. Sellises olukorras võib komisjon jätta eksporditoetused määramata või määrata need kindlaks summas 0 eurot, isegi kui eksporditoetuste summa teoreetilise arvutuse tulemus on nullist suurem. See võimalus ei ole piiratud ainult olukordadega, mil liidu turul on puudus kodulinnulihast või seal valitseb tõsine kriisiolukord.

100 Järgmiseks tuleb analüüsida asjaolusid, millele komisjon tugines, kui ta määras eksporditoetused kindlaks summas 0 eurot, võttes arvesse komisjoni poolt käesoleva menetluse raames esitatud selgitusi; seejärel tuleb analüüsida konkreetseid argumente, mis Prantsuse Vabariik esitas põhistamaks oma arutluskäiku, mille kohaselt komisjon hindas turu olukorda ilmselgelt vääralt.

Asjaolud, millele komisjon tugines, kui ta määras eksporditoetused kindlaks summas 0 eurot

101 Komisjon märkis kostja vastuses, et kui ta määras vaidlustatud määruses eksporditoetused kindlaks summas 0 eurot, võttis ta arvesse eelkõige järgmisi asjaolusid:

— kodulinnuliha hinnad siseturul olid alalise liidusisese nõudluse tõttu tõusnud;

— tootjate kasum sööda hinnast lähtuvalt oli ajaloolisest keskmisest suurem, vaatamata sellele, et sööda hind oli juba mitu kuud kõrge; lisaks sellele eeldati kalliduse rekordid purustanud teravilja hinna langust;

— toetustega eksport üha suurenes, vaatamata eksporditoetuste summa kolmele järjestikusele vähendamisele (eksport suurenes 7% võrra 2013. aasta esimesel viiel kuul);

— kodulinnuliha eksport (sealhulgas selliste toodete eksport, mille puhul toetust ei makstud ning mis kujutasid endast suuremat osa ekspordist) suurenes (0,6% võrra koguse ja 1% võrra väärtuse osas 2013. aasta esimesel viiel kuul), mis andis tunnistust sektori konkurentsivõimest;

— turu arenguväljavaated olid head; nähti ette Euroopa kodulinnuliha toodangu kasvu 0,7% võrra siseturu ja rahvusvahelise turu nõudluse suurenemise tõttu;

— seevastu hinnati hinna erinevust Brasiilia päritolu kodulindude hinnast 44,73 eurole 100 kg kohta; see tulenes kana kõrgest hinnast siseturul, sööda kõrgest hinnast ja Brasiilia reaali (BRL) devalveerimisest;

— vahetuskursi muutusi võeti arvesse.

102 Komisjon märkis lisaks, et arvestades turu olukorra ja selle arenguga ei olnud eksporditoetused vajalikud tasakaalu tagamiseks turul eeskätt liidu tasandil ega hindade loomuliku kujunemise tagamiseks.

103 Komisjoni esitatud selgitustest nähtub, et ehkki eksporditoetuste summa teoreetilise arvutuse tulemus oli nullist suurem, leidis ta, et olukord liidu turul oli stabiilne ning puudus vajadus määrata eksporditoetused kindlaks nullist suuremas summas, et tagada turu stabiilsus ja hindade loomulik kujunemine. Ta omistas erilist tähtsust määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõike 3 punktis b nimetatud kriteeriumile.

104 Tuleb märkida, et sellised asjaolud – nagu hindade tõus liidu turul, liidu tootjate ajaloolisest keskmisest suurem kasum ja ekspordi suurenemine – on asjaolud, mis võimaldasid põhimõtteliselt komisjonil asuda ilmselget hindamisviga tegemata seisukohale, et olukord liidu turul oli stabiilne ning puudus vajadus määrata eksporditoetused kindlaks nullist suuremas summas, et tagada turu stabiilsus.

105 Seega tuleb analüüsida konkreetseid argumente, mis Prantsuse Vabariik esitas komisjoni väidetavate ilmselgete hindamisvigade kohta.

Konkreetseid argumendid, mis Prantsuse Vabariik esitas turu olukorra ilmselgelt väära hindamise kohta

106 Prantsuse Vabariik väidab, et seoses asjaomase toote hinna muutustega liidus ja maailmaturul on ilmselgelt väär analüüs, mille komisjon esitas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee 18. juuli 2013. aasta koosolekul, lähtudes dokumendist „EU Market situation for poultry" („Liidu kodulinnuliha turu olukord", edaspidi „korralduskomiteele esitatud dokument").

107 Prantsuse Vabariik märgib, et komisjon asus seisukohale, et kodulinnuliha hind turul oli tõusnud. Ta väidab, et komisjon ei võtnud seejuures arvesse muutujat, milleks on euro ja Ameerika Ühendriikide dollari (USD) vahetuskurss; seda muutujat arvesse võttes oleks komisjon tuvastanud, et kodulinnuliha maailmaturu hinnad olid üldiselt jäänud samale tasemele või vaid pisut tõusnud.

108 Sellega seoses märgib Prantsuse Vabariik, et kodulinnuliha hinnad maailmaturul tõusid vaidlustatud määruse vastuvõtmisele eelneval aastal umbes 185 USD-lt 100 kg kohta 204 USD-le 100 kg kohta; see vastab 9,3-protsendilisele hinnatõusule, mida kompenseerib aga suures osas asjaolu, et euro väärtus tõusis USD suhtes samal ajavahemikul 6,5% võrra.

109 Esiteks tuleb märkida, et isegi kui võtta aluseks Prantsuse Vabariigi esitatud arvandmed, ei teinud komisjon ilmselget hindamisviga, kui ta tuvastas, et maailmaturul olid hinnad tõusnud. Prantsuse Vabariik möönab, et 9,3-protsendilist hinnatõusu kompenseeris „suures osas" euro väärtuse tõus USD suhtes. Tuleb märkida, et hinnatõus, isegi kui see on väike, jääb ikkagi hinnatõusuks.

110 Teiseks tuleb märkida, et maailmaturu hindasid käsitlevad arvud, millele Prantsuse Vabariik tugineb (hinnatõus 185 USD-lt 100 kg kohta 204 USD-le 100 kg kohta), vastavad ettevõtjate poolt komisjonile edastatud arvudele, nagu Prantsuse Vabariik ka Üldkohtu poolt kohtuistungil esitatud küsimusele vastates kinnitas. Tegemist on sihtkoha (st Lähis-Ida) müügihinnaga. Seega on tegemist arvandmetega, mida komisjon eksporditoetuste teoreetilise summa arvutamisel arvesse võttis.

111 Prantsuse Vabariik märkis kohtuistungil, et komisjonipoolse eksporditoetuste summa teoreetilise arvutamise tulemus vastas tema teada ligikaudu arvule, mille olid arvutanud asjaomased ettevõtjad. Prantsuse Vabariik ei väida seega, et komisjon tegi teoreetilise arvutuse raames ilmselge hindamisvea. Ta ei väida nimelt, et komisjon arvutas eksporditoetuste teoreetilise summa valesti, sest ta ei võtnud arvesse vahetuskursi muutusi liidu turu hindade ja maailmaturu hindade võrdlemisel.

112 Seoses Prantsuse Vabariigi argumendiga, et komisjon asus korralduskomiteele esitatud dokumendi leheküljel 18 esitatud andmete alusel ekslikult seisukohale, et kodulinnuliha hind oli maailmaturul tõusnud, tuleb märkida alljärgnevat.

113 Korralduskomiteele esitatud dokumendi leheküljel 18 on esitatud andmed hindade muutuste kohta liidu, Ameerika Ühendriikide ja Brasiilia turul. Kõik hinnad on esitatud eurodes, mis tähendab, et arvesse on võetud USD ja Brasiilia reaali (BRL) vahetuskursi muutusi euro suhtes.

114 Tuleb märkida, et korralduskomiteele esitatud dokument käsitleb eeskätt turu olukorra arengut. Turu olukorra analüüsi käigus ei ole komisjon kohustatud võtma arvesse nende ettevõtjate konkreetset olukorda, kes ekspordivad eksporditoetust saavaid tooteid asjaomastesse sihtkohtadesse, kuid ta võib arvesse võtta turu üldist olukorda.

115 Komisjoni valik jätta korralduskomiteele esitamata Lähis-Itta eksportijate müügihinnad on seletatav sellega, et korralduskomiteele esitatud dokumendi mõte ei ole selgitada eksporditoetuste summa teoreetilist arvutust, vaid eelkõige anda ülevaade turu olukorrast. Vastusena küsimusele, mille Üldkohus sellel teemal kohtuistungil esitas, kinnitas Prantsuse Vabariik, et ta oli teadlik komisjoni praktikast jätta enda teada toetuste teoreetilise summa arvutamise üksikasjad ja selle arvutuse tulemus ning mitte edastada neid andmeid korralduskomiteele.

116 Prantsuse Vabariik tõstatas kohtuistungil küsimuse, miks komisjon ei edasta korralduskomiteele andmeid, mille alusel ta arvutab teoreetiliselt eksporditoetuste summa, ega ka selle arvutuse tulemust. Sellega seoses tuleb tuvastada, et Prantsuse Vabariik ei ole esitanud väidet, et komisjonipoolse teabe edastamata jätmisega viidi korralduskomitee olulises aspektis eksitusse. Prantsuse Vabariik ei väida pealegi, et tema või mõni muu liikmesriik oleks esitanud korralduskomitee koosolekul teoreetilise arvutuse kohta küsimuse ja et komisjon oleks keeldunud sellele vastamast.

117 Prantsuse Vabariik väidab lisaks, et kodulinnuliha hinna langus Brasiilia turul vaidlustatud määruse vastuvõtmisele eelneval aastal (nagu see tuleneb korralduskomiteele esitatud dokumendi leheküljel 18 esitatud arvandmetest) mõjutas maailmaturu hindu palju olulisemalt kui hinnatõus Ühendriikide turul (nagu see tuleneb samuti samal leheküljel esitatud arvandmetest), mistõttu kodulinnuliha maailmaturu hind vaidlustatud määruse vastuvõtmisele eelneva aasta jooksul ei tõusnud.

118 Selle argumendiga ei saa nõustuda. Ehkki Brasiilia hindu võetakse eksporditoetuste summa teoreetilisel arvutamisel arvesse, kui need on teada ja ajakohastatud (vt punkt 35 eespool), ei tähenda see seda, et turu üldise olukorra analüüsimisel on komisjon kohustatud tuginema oma maailmaturu hindade arengut käsitlevas analüüsis eelkõige Brasiilia hindadele.

119 Lisaks tuleb märkida, et korralduskomiteele esitatud dokumendi leheküljel 18 on esitatud andmed hindade arengu kohta pikas plaanis, st aastatel 2009–2013.

120 Sellega seoses tuleb meenutada, et korralduskomiteele esitatud dokumendi mõte ei ole selgitada eksporditoetuste summa teoreetilist arvutust, vaid eelkõige anda ülevaade turu üldisest olukorrast. Teoreetilise arvutuse raames võetakse küll arvesse hindade muutusi lühikeses plaanis, kuid komisjonil on lubatud võtta turu olukorra hindamiseks arvesse hindade arengut pikas plaanis.

121 Korralduskomiteele esitatud dokumendi leheküljest 18 nähtub selgelt, et kana hind näitas liidus ja Ühendriikides pikas plaanis tõusutendentsi.

122 Seoses kana hinnaga Brasiilias tuleneb korralduskomiteele esitatud dokumendi leheküljest 18, et vaadeldud ajavahemiku lõpus hind langes. Sellegipoolest ei olnud Brasiilias hinna langustendentsi, kui võtta arvesse kogu vaadeldud ajavahemikku (2009–2013).

123 Võttes arvesse kana hinna selget tõusutendentsi Ühendriikides ja seda, et Brasiilias pikas plaanis hinna langustendents puudus, ei teinud komisjon ilmselget hindamisviga, kui ta tuvastas, et maailmaturu hinnad tõusid.

124 Prantsuse Vabariik väidab, et komisjon oleks pidanud võrdlema ühelt poolt kodulinnuliha hinda liidu turul ja teiselt poolt kodulinnuliha hinda Lähis-Ida turul.

125 Sellega seoses piisab tuvastusest, et komisjon just nimelt neid hindu võrdleski eksporditoetuste summa teoreetilise arvutamise raames.

126 Prantsuse Vabariigi argument, mille kohaselt komisjon oleks sellise võrdlemise tulemusel pidanud tingimata jätma eksporditoetuste summa samaks või seda isegi suurendama, põhineb ekslikul eeldusel, et teoreetiline arvutus kujutab endast eksporditoetuste summa kindlaksmääramisel kõige tähtsamat asjaolu ning et saadud summat saab turuanalüüsi alusel üksnes „kohandada".

127 Prantsuse Vabariik väidab lisaks, et 2012. aastal toimunud BRL devalveerimise tõttu kaldus kodulinnuliha hind Lähis-Idas pigem langema ning et igal juhul ei olnud oodata selle tõusu ja veelgi vähem olulisemat tõusu kui kodulinnuliha hinna puhul liidu turul. Ta väidab, et komisjon oleks pidanud tuvastama, et liidu turu hindade ja Lähis-Ida turu hindade vahe ei kaldunud vähenema ning et oli isegi tõenäoline, et nende vahe lähiajal suureneb, ja et sellest tulenevalt oleks liidu turu hindade muutumise suundumuste arvesse võtmine määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõike 3 alusel pidanud viima komisjoni vaidlustatud määruse vastuvõtmisel kodulinnuliha eksporditoetuste summa samaks jätmise või isegi suurendamiseni.

128 Sellega seoses tuleb meenutada, et ühelt poolt liidu turu hindade ja teiselt poolt Lähis-Ida turu hindade vahe on asjakohane eksporditoetuste summa teoreetilise arvutamise raames. Prantsuse Vabariigi argument põhineb seega ekslikul eeldusel, et komisjon peab võtma arvesse teoreetilise arvutuse tulemust kui eksporditoetuste summa kindlaksmääramisel kõige tähtsamat asjaolu.

129 Tuleb lisada, et Prantsuse Vabariigi argumendiga korratakse sisuliselt, et hindade tõus liidus oli asjaolu, millest tulenevalt komisjon oleks pidanud eksporditoetuste summat suurendama, sest see hinnatõus suurendas liidu turu hindade ja Lähis-Ida hindade vahet ja seega ka teoreetilise arvutuse tulemust. Kuid see argumentatsioon ei arvesta asjaoluga, et kõnealuse toote hinna tõus liidu turul on seik, mis viitab liidu turul stabiilse olukorra valitsemisele ning võib seega olla üks nendest asjaoludest, millest tulenevalt võib komisjon otsustada jätta eksporditoetused määramata või määrata need kindlaks summas 0 eurot. Nimelt võib liidu turu juba stabiilne olukord olla aluseks komisjoni seisukohale, et nullist suuremas summas eksporditoetused ei ole ülemäärase toodangu müügiks ja turu stabiilsuse tagamiseks vajalikud.

130 Prantsuse Vabariik väidab lisaks, et komisjon ei võtnud arvesse teravilja ja sojaubade hinna tähelepanuväärset tõusu maailmaturul, mille loogiliseks tagajärjeks on kodulindude sööda hinna tõus ja seega kodulinnuliha tootmise kulude tähelepanuväärne tõus liidu linnukasvatajate jaoks.

131 Komisjon rõhutab sellega seoses, et ta võttis arvesse asjaolu, et tootjate kasum sööda hinnast lähtuvalt oli ajaloolisest keskmisest suurem, vaatamata sellele, et sööda hind oli juba mitu kuud kõrge. Lisaks sellele eeldas ta kalliduse rekordid purustanud teravilja hinna langust.

132 Tuleb märkida, et korralduskomiteele esitatud dokumendi lehekülgedel 8 ja 9 on ära toodud kana sööda hinna muutumine. Lisaks sellele on sama dokumendi leheküljel 10 ära toodud tootjate kasum kana sööda hinnast lähtuvalt.

133 Neil asjaoludel ei ole mingit põhjust arvata, et komisjon ei võtnud sööda hinna tõusu arvesse.

134 Prantsuse Vabariigile esitati selle kohta kohtuistungil küsimusi; ta piirdus väitega, et ainuüksi tõsiasjast, et komisjon oli korralduskomiteele esitatud tabelites kirjeldanud sööda hinna tõusu, ei tõendanud, et ta seda asjaolu tegelikult ka arvesse võttis.

135 Sellega seoses tuleb märkida esiteks, et Prantsuse Vabariigi kohustus on tõendada, et komisjon tegi ilmselge hindamisvea. Korralduskomiteele esitatud dokumendist, mille Prantsuse Vabariik esitas oma hagi lisana ja millele ta tugineb, nähtub komisjoni läbi viidud turu olukorra analüüs ning see annab seega teavet asjaolude kohta, mida komisjon analüüsi raames arvesse võttis. Kui Prantsuse Vabariik leiab, et mingit seika ei võetud arvesse, vaatamata sellele, et see on ära toodud korralduskomiteele esitatud dokumendis, peab ta esitama konkreetsed elemendid, mis võimaldavad asuda seisukohale, et komisjon seda asjaolu ikkagi arvesse ei võtnud.

136 Teiseks tuleb märkida, et asjaolu, et tootjate kasum sööda hinnast lähtuvalt oli ajaloolisest keskmisest suurem, vaatamata sellele, et sööda hind oli tõusnud, on just nimelt selline tõsiasi, mis viitab stabiilsele olukorrale liidu turul. Sellise asjaolu arvessevõtmine tähendab seda, et komisjon võttis tingimata arvesse sööda hinna tõusu, mis kujutab üht selle arvutuse teguritest.

137 Kolmandaks tuleb meenutada, et eksporditoetuste summa teoreetilise arvutuse raames arvutatakse hinnavahe, lähtudes erinevusest FOB-hinna alusel arvutatud maksumuse Prantsusmaal ja sihtkoha müügihinna vahel (vt punkt 35 eespool). Maksumuse arvessevõtmine tähendab seda, et komisjon võttis arvesse sööda maksumust. Nagu komisjon seletas vastusena Üldkohtu kirjalikele küsimusele, arvutatakse maksumus Prantsusmaal nii, et võetakse arvesse sööda hinda, eluslinnu hinda, surnud linnu hinda, „tapamaja" hinda ja FOB-hinda. Lisaks tuleb meenutada, et Prantsuse Vabariik ei väida, et komisjon tegi ilmselge hindamisvea eksporditoetuste summa teoreetilise arvutamise raames (vt punkt 111 eespool).

138 Vastusena argumendile, mille komisjon esitas kostja vastuses ja mille kohaselt kodulinnuliha eksport üha suureneb, väidab Prantsuse Vabariik, et kodulinnuliha ekspordi suurenemise korral 0,6% võrra koguse ja 1% võrra väärtuse osas 2013. aasta esimesel viiel kuul oleks komisjon pidanud asuma seisukohale, et eksport oli sel ajavahemikul jäänud samale tasemele.

139 Sellega seoses piisab, kui tuvastada, et suurenemine, isegi kui see on väike, on ikkagi suurenemine. Komisjon võis ekspordi suurenemist, isegi väikest, võtta arvesse asjaoluna, mis näitab, et eksporditoetusi ei ole vaja määrata kindlaks nullist suuremas summas.

140 Lõpetuseks väitis Prantsuse Vabariik kohtuistungil, et turu olukord 2013. aasta juulis oli sama mis 2013. aasta aprillis ja jaanuaris.

141 Prantsuse Vabariik ei ole seda väidet siiski põhistanud konkreetsete argumentidega. Korralduskomiteele esitatud dokumendist nähtub pealegi, et turu olukord 2013. aasta juulis ei olnud sama mis 2013. aasta aprillis või jaanuaris. Näiteks nähtub korralduskomiteele esitatud dokumendi leheküljelt 10, et tootjate kasum sööda hinnast lähtuvalt oli 2013. aasta juulis suurem kui 2013. aasta aprillis või jaanuaris.

142 Kõigest eelnevast tulenevalt tuleb teise väite esimene osa tagasi lükata.

Teise väite teine osa, et komisjon ületas ilmselgelt oma kaalutlusõiguse piire, võttes vaidlustatud määruse vastuvõtmisel arvesse asjaolusid, mida ei ole nimetatud määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3

143 Prantsuse Vabariik on seisukohal, et komisjon peab eksporditoetuste summa kindlaksmääramisel võtma arvesse ainult neid asjaolusid, mida on nimetatud määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3, sest see loetelu on ammendav. Ta leiab, et võttes vaidlustatud määruse vastuvõtmisel arvesse liidusisest ja rahvusvahelist konteksti, see tähendab seda, et ÜPP reformi osas oli jõutud poliitilisele kokkuleppele ning et WTO Doha vooru läbirääkimiste raames oli võetud kohustus tühistada kokkuleppe sõlmimise korral eksporditoetused, võttis komisjon arvesse asjaolusid, mida ei ole nimetatud määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3 ja ületas seega ilmselgelt oma kaalutlusõiguse piire.

144 Komisjon vaidleb Prantsuse Vabariigi argumentidele vastu.

145 Prantsuse Vabariigi argumentatsioon tugineb eeldusele, et määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3 toodud loetelu asjaoludest, mida komisjon võib toetuste summa kindlaksmääramisel arvesse võtta, on ammendav.

146 Seega tuleb välja selgitada, kas see eeldus on õige.

147 Esiteks tuleb märkida, et määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3 kasutatud sõnastus on võrdlemisi paindlik. Nimelt näeb see säte ette, et „[t]eatava toote jaoks toetuse määramisel võetakse arvesse üht või mitut järgmist asjaolu […]”.

148 Sellest sõnastusest tuleneb, et komisjon peab arvesse võtma vähemalt üht selles artiklis nimetatud asjaoludest. Sellest sõnastusest ei nähtu aga, et nende asjaolude loetelu oleks ammendav. Sõnad „võetakse arvesse” ei viita sellele, et muid asjaolusid arvesse võtta ei tohi.

149 Valitud sõnastuse paindlikkus räägib vastu loetelu ammendavale laadile. Seda paindlikkust kinnitavad kõnealuse sätte muud keeleversioonid. Nii kinnitavad ingliskeelne versioon „[o]ne or more of the following aspects shall be taken into account when refunds for a certain product are being fixed” ja saksakeelne versioon „[d]ie Ausfuhrerstattungen werden je nach Erzeugnis unter Berücksichtigung eines oder mehrerer der folgenden Faktoren festgesetzt”, et komisjonil on üksnes kohustus „võtta arvesse” üht või mitut loetletud asjaolu; see aga ei tähenda, et ta peab tuginema ainult sellistele asjaoludele.

150 Lisaks sellele räägib asjaolu, et määruse nr 1234/2007 artikli 162 lõike 1 kohaselt on eksporditoetuste määramine ise valikuvaba, selle kasuks, et komisjonil on nende summa kindlaksmääramisel äärmiselt lai kaalutlusruum ning paindlikkus.

151 Nimelt ei oleks just väga veenev seisukoht, et komisjon võib otsustada eksporditoetusi üldse mitte määrata, ilma et ta peaks selle otsuse põhistamiseks tuginema konkreetsetele kriteeriumidele, kuid et ta peab nende toetuste summa kindlaksmääramisel arvesse võtma vaid ammendavalt loetletud asjaolusid.

152 Vastupidi Prantsuse Vabariigi väidetele ei jääks määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõige 3 ilma oma kasulikust mõjust, kui selles sättes nimetatud asjaolude loetelu ei peetaks ammendavaks.

153 Isegi kui määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõike 3 sõnastus ei takista võtta arvesse muid asjaolusid, tuleneb sellest lõikest siiski, et komisjon peab arvesse võtma (ka) vähemalt üht selles sättes loetletud asjaoludest.

154 Eelnevast tuleneb, et eeldus, millele Prantsuse Vabariik oma argumentatsiooni üles ehitas, on ekslik.

155 Täiendavalt tuleb märkida, et nagu täheldas sisuliselt komisjon, ei takistaks üldist poliitilist ja majanduslikku konteksti arvesse võtmast isegi mitte see, kui määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3 ette nähtud asjaolude loetelu oleks ammendav.

156 Nimelt tuleb meenutada, et üldkohaldatavate aktide vastuvõtmine toimub alati üldises poliitilises ja majanduslikus kontekstis ja on täiesti tavaline, et komisjon võtab seda konteksti arvesse (vt punktid 60 ja 61 eespool).

157 Kui komisjon võtab eksporditoetuste summa kindlaksmääramisel määruse nr 1234/2007 artikli 164 lõikes 3 ette nähtud paindlikul moel arvesse tulevasi poliitilisi suundumusi ja rahvusvahelisel tasandil käimasolevaid läbirääkimisi, ei tähenda see seda, et ta ületab oma kaalutlusõiguse piire; seda isegi siis, kui kõnealuses sättes ette nähtud asjaolude loetelu käsitatakse ammendavana. Nimelt võib üldine kontekst alati mõjutada komisjoni kaalutlusõiguse teostamist ja nende asjaolude loetelu, mida komisjon võib arvesse võtta, ei saa isegi mitte juhul, kui see on ammendav, takistada tal üldist konteksti arvesse võtmast.

158 Kõigest eelnevast tuleneb, et ei saa arvustada komisjoni otsust võtta arvesse ÜPP reformi väljavaateid ja WTO raames käimasolevaid läbirääkimisi.

159 Seega tuleb tagasi lükata ka teise väite teine osa ja sellest tulenevalt tuleb hagi jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

160 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

161 Käesolevas kohtuasjas palus komisjon Üldkohtul „jätta otsuse tegemine kohtukulude kohta edaspidiseks”. Sel moel toimides ei nõudnud ta nõuetekohaselt kohtukulude väljamõistmist Prantsuse Vabariigilt. Nimelt ei ole nõudel jätta otsuse tegemine kohtukulude kohta edaspidiseks käesolevas kohtuasjas mingit mõtet ning see on võrdsustatav olukorraga, kus komisjon ei ole esitanud kohtukulude osas nõudeid.

162 Neil asjaoludel tuleb otsustada, et kumbki pool kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (viies koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. jaanuaril 2016 Luxembourgis.

Allkirjad